

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 11 — 2. årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. november 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Str. Ex.M. Annie Thesens festtale 30. september 1947.

Det er ikke svære brautende ord
som skaper lysende verk.

Det er den stille gjerning på jord
den som hver dag er trofast og sterk,
som glemmer seg selv for sin neste,
det er det største, det beste. —

Mine søstre!

Når vi i dag feirer vår Rebekka institusjons stiftelsesdag, kan det være på sin plass å tenke litt over hva det er som har brakt O. F. ordenen fremgang og lykke. — Først og fremst er det vel dens store oppgaver og mål. Vår ordens idé og hovedoppgave er:

1. Brorskapstankens virkeliggjørelse i verden.
2. Forståelse mellom samfunnssklassene.
3. Fred på jorden.

Ordenen ønsker å oppta alle som føler trang til å arbeide mot disse høye mål.

Vårt arbeidsprogram er:

Å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdrage foreldreløse.

Når vi kaller dette gamle skriftord vårt arbeidsprogram, så betyr det, at vi ikke må oppfatte dette som en generell veldedighetsformaning, men at vi skal utføre det som det er sagt. Først og fremst gjelder det selvsagt våre ordenssøskende og våre nærmeste, men siden alle andre, så langt våre evner rekker.

Som regel og rettesnor blir det stadig pålagt oss å gjøre mot andre hva vi vil at de skal gjøre mot oss. Side om side med det står det neste bud: Vær god. Hvis disse 2 leveregler blir ført ut i livet i hele sin konsekvens, var jo det nok til å reformere verden.

Vi har store mål, og om det skal lykkes for oss å nå disse mål, ja bare om vi kan komme dem nærmere, beror på hvor meget vi kan øke vår evne til det gode, styrke vår vilje til å arbeide på eget jeg.

En søster sa til meg en gang vi talte om disse ting: «I grunnen er det jo dette vi alltid mer eller mindre har strebet etter, uten å stå i noen sammenslutning». Ja, her mener jeg kommer billedet av de mange staver, som

enkeltvis lett kan brytes, men som tilsammen danner et sterkt hele.

Vår loge De syv Stjerner har nå bestått i snart 26 år og vår orden i 96 år, og det kan ligge nær å spørre: Hva er så resultatet av alle disse års arbeide? Hva har vår loge utrettet? Hva har alle de mange Rebekkaloger i vårt land utrettet?

La oss se på vår egen loge: Se på denne vakre salen vår. Så harmonisk og nydelig utstyrt, hvor alt tar sikte på å høyne våre tanker og sette vårt sinn i den rette stemning. Det har kostet meget arbeid og mange penger og megen omtanke å få den i stand.

Våre regnskaper viser at vi har delt ut til trengende så og så mange hundrede kroner hvert år. Vi har hjulpet med gaver og penger ved den og den anledning. Vi har holdt fester for ensomme gamle så og så ofte osv. osv., og kanskje er det dem som synes at det er ikke så dårlige resultater. Nei, mine søstre, det er ikke resultater, det er bare selvfølgelig, naturlige utslags av vårt arbeid. Det er bare de små spor vi setter etter oss. Resultatene av vårt arbeid er ikke så og så meget har vi kunnet gi bort, men så og så mange menneskeviljer har sluttet seg sammen og arbeider stilt og energisk etter ordren: Vær god. Så og så mange hjerter har bøyet seg inn under dette: «Alt hva I vil at andre skal gjøre mot eder, det skal I og gjøre mot dem.» Det er resultatene, men det kan ikke regnes ut i penger, selv om det uvilkarlig også vil omsettes i positive verdier. Og så på vår ordens stiftelsesdag kommer spørsmålet til hver enkelt av oss: Hva har du gjort, hva har jeg gjort for å øke søskenkretsen? Har jeg holdt de løfter jeg har avlagt? Jeg tenker de fleste av oss må beskjemet tilstå: «Nei det er nok dessverre langt fra det.» Aldri kan en påminnelse om dette bli forslitt eller kjedelig, og en av vår søster, str. Martha Jansen, har gitt så vakkert uttrykk for i et dikt. Hun sier:

Ett ordensår er atter rundet.

Vi stanser, ser oss tilbake og spør:

Hva har jeg sådd, hva har jeg vunnet?

Var jeg bestandig slik som jeg bør?

Har jeg arbeidet til logens beste?

Har jeg vist jeg kan elske min neste,

besøke de syke, verne de små,

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekekaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

I Rebekebladets oktober nr. hadde vi et sirkulære fra br. Stor-Sire, hvor han anmodet Odd Fellows om å hjelpe det nødlidende Europa.

Det samme sirkulære er sendt samtlige loger.

Vi vet jo alle at det er en skrikende nød i Europa nå, så hjelpen er påkrevet. De fleste av oss hørte vel Odd Nansens radiotale om Europahjelpen, der han fortalte om den grenseløse nød som hersker. Vi her i landet har det jo godt, et av de land som har det best etter krigen, så vi kan ikke rolig sitte å se på at folk lider, uten å hjelpe. I krigens år følte vi selv hva det var å mangle, mange ganger det mest nødvendige, og hvor glad vi var over å få hjelp, selv den minste ting var vi glad over å få.

Nå er det vår tur til å bringe hjelp til dem som trenger det.

Jeg er sikker på at denne oppfordringen fra br. Stor-Sire vil bli mottatt med velvilje og forståelse.

Dette er jo også noe som faller inn under vårt virke, og skal det være alvor og mening i våre ritualer, så må vi alle være med å hjelpe.

Br. Stor-Sire nevner at man bør sette 2. grads medlemmer i gang med dette arbeid. Hvordan det skal gjøres må logene selv bestemme, men det gjelder å få de enkelte medlemmer personlig interessert.

Det står hver loge fritt hvordan de vil legge an sitt hjelpearbeid, men der hvor det er flere loger på stedet, kan vel et samarbeid være på sin plass, hvis de finner det formålstjenlig.

Idet vi slutter opp om Europahjelpen, gjør vi bare hva vi har lovet «å hjelpe de trengende».

Vårt forhold til religionene.

O. F. Ordenen er ingen religion, ingen sekt, intet kirkesamfunn, heller ikke et religiøst surrogat, som noen dessverre vil gjøre den til. Vår Orden er et hemmelig broderskap, hvis formål er karakterutvikling og nestekjærlig hjelp. Men den er bygget opp på den åpenbare religion i erkjennelse av, at uten den ville vi ikke kjenne

Gud som kjærlighet, ikke forstå og anerkjenne individets verdi, rett og ukrenkelighet. Det er umulig å skape sanne, ekte, menneskelige personligheter og karakterer uten å aktivisere de religiøse evner, som er et menneske medfødt. Vår Ordens lære og praksis appellerer derfor på det sterkeste til Gudstanken, moralfølelsen og de åndelige verdier hos medlemmene. Og den anser derfor alle sekter, samfunn og religioner som medarbeidere for det samme formål: Menneskenes forbrødring under et kjærlig forsyns ledelse. Vår Orden mener ikke, at den alene sitter inne med all sannhet eller har nådd fullkommenhet, men den streber deretter i ydmykhet.

Vår Orden står derfor i kjærlighets- og takknemlighetsforhold til alle religioner, som tror på et høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder. Derfor møter vår Orden alle religioner med broderlig toleranse og vilje til forståelse.

Den som blir medlem av vår Orden avsverger derved ikke sin personlige tro eller sin oppfatning, men forplikter seg til å søke dypere inn i sannheten, som er troens vesen og modus vivendi, og til å vise broderkjærlighet mot alle, uten hensyn til klasse, konfesjon og rase. Vår Orden tilstreber å gjøre ham til et bedre og verdifullere medlem av den krets, også det troessamfunn, han tilhører. Og hvis han ikke står tilsluttet noe sådant, vil Ordenens mål være det samme: Hjelpe ham til å bli en mann, som i dyp ærbødighet for all virkelig religion og i sann nestekjærlighet hjelper alle uten å spørre etter snevre konfesjonelle grenser, som den menneskelige svakhet må støtte seg til.

Fanatisk parti-ånd, religionsforfølgelse, nedrakning av annerledes troende og tenkende er uforenlig med sant Odd Fellowship. Å angripe eller kritisere en broders religiøse overbevisning i egenrettferdighet og intellektuell overlegenhet er uanstendig. Å frata et menneske dets tro er et sjelemord, som utelukker et medlem fra Odd Fellowship. Er noen broder virkelig vis, da vil han hjelpe enhver til å utfolde sin religiøse egenart i overenstemmelse med V.K. & S. Når det gjelder personlighetens religiøse liv, da skal enhver som nærmer seg det vite, at han står på hellig grunn, og at det ikke er den hovmodige intelligens, men bare den ydmyke kjærlighet som er adgangsberettiget.

På den annen side er det en stor misforståelse, når noen mener, at man må så å si skrelle av seg sin spesielle religion og bli et null i en religiøs masse, når man blir medlem av vår Orden. Intet kan skade vår Orden mer enn det. La enhver br. besinne seg på de åndelige verdier, som han har mottatt av «fromme vandrere som foran skred», og så bruke dem i utfoldelsen av sin personlighets kraft og varme og i utøvelsen av V.K. & S som er den eneste vei til brorskap mellom menneskene.

(Forts. fra side 1.)

begrave de døde som sykdom lot falle?
Jeg lot vel ingen utrøstet gå,
men hjelp og ga råd til dem alle?
Dette var Wildeys lære og krav
og det var det løfte vi ordenen gav.
Det er vår grunnlov, ja det er rammen
om hele vårt virke, det som binder oss sammen.

Og dette er Odd Fellows skjønneste lære
å vise vi vennskapets makt kan ære,
sprengte bort egenkjærlighetens lenke,
så vi mere på andre enn oss selv kan tenke,
føle at kjærlighets hellige ild
kan hjelpe oss frem, om vi farer litt vill.
Og hvis vi har sannhet til ledestjerne
da finner vi frem til Odd Fellows kjerne:
Å gjøre vel mot enhver her på jord,
først da vil vår orden vokse seg stor
og søsterkjeden vil omslutte en skare
som vi verger mot ondskap og annen fare.

En Stor-Sire bød oss å leve så
at en stripe av sol måtte etter oss stå.
La det bli vårt mål, da gleder vi andre,
da er den ei spilt den tid vi hernede fikk vandre.
Og kreves vår bistand, er det viljen det gjelder,
for husk, det er viljen som frigjør og viljen som feller.

Så slutter vi alle en søsterkjede
med takk for det vi fikk av høytid og glede.
Vi ønsker at året må bringe oss fred,
at vennskap, sannhet og kjærlighet
må senkes over vår orden ned. —

Str. Olga Riser fyller 75 år 5. desbr.

Str. Riiser ble innviet i Loge «Urania» 1. des. 1917 og har vært O. M. i både «Urania» og «Caritas» i tilsammen 8 år. Siden 31. des. 1936 har hun vært rådsmedlem. Hun er tildelt Veteranjuvelen. Dette er nok tørre tall, men de forteller oss at Olga Riiser trofast og med varm interesse har holdt fast ved vår orden, både i gode og vanskelige tider og at hun alltid har eid søstrenes fulle tillitt og hengivenhet.

Kjære str. exmester Olga Riiser!

Med de gode evner som du eier
og med din sterke tro at kun det gode vinner seier,
har du det største i vår loge nådd,
en sed av gode tanker du i mange sinn har sådd.

Spiren til det gode, som i hvert et menneskehjerte bor,
fikk vekst ved dine varme, innholdsrike ord.

Vi takker for hvert kjærlig ord vi fikk høre,
du kan så lett ved hjertene røre.

Vi gratulerer deg hjertelig, og vi håper og ber
Gud give vi lenge i logen deg ser.

Festloge.

Mandag den 22. september holdt de tre Rebekkaloger i Oslo en felles festloge for å minnes vår Rebekka institusjons stifter.

Vi brukte ved denne anledning den store logesalen, for første gang etter frigjøringen. Den store logesalen har vært under ominnredning i lange tider, og nå sto den der ferdig, vakrere enn før.

Det som særpreger salen nå, er de enkle rene linjer, de duse vakre farver, og et moderne lettvent lysarrangement. Det hele virket meget harmonisk og akustikken i salen var glimrende. Gulvet var dekket med et vakkert teppe, og det gjør at det ble en stillhet og ro i logesalen, som man setter stor pris på.

De som har æren av ominnredningen og utsmykningen er svenske og norske eksperter, og resultatet er strålende.

Salen var for anledningen pyntet med et veld av høstens vakre blomster, levende lys, og det var et betagende syn da de 140 festkleddede søstre var samlet i salen.

Denne gang var det Rebekkarådets embetsmenn som besatte stolene og Rådspresidenten ledet festlogen på vanlig sikker og verdig måte. Sangen hadde fått en bred plass og den gjorde nok sitt til at festlogen ble så høytidelig og vakker som den ble. Str. Dagny Constance Knutsen åpnet med Lovsangen av Beethoven. Så sang et lite kor av våre sangerinner noen sanger, med melodi av Forsberg, og disse skjønneste skolerte stemmer gjorde seg usedvanlig godt, og alle var begeistret for sangen. Str. Dagny Constance Knutsen avsluttet denne festloge med Fadervår, som hun sang vakkert og gripende.

Musikken ble vakkert utført av organisten str. Dagny Gundersen.

Etter festlogen var vi samlet i våre lokaler til en enkel fest, hvor alle søstrene deltok.

Str. O. M. Fossum rettet en varm takk til Rådspresidenten for at hun påtok seg å lede festlogen, og for den vakre måte hun ledet på. Samtidig overrakte hun en bukett skjønneste roser fra de tre Rebekkaloger.

Str. Rådsresident svarte på talen, takket for blomstene, likesom hun holdt en anslående tale til søstrene.

Str. O. M. Anna Durban takket for maten. Og senere da kaffen ble servert, underholdt søstrene med sang, musikk og opplesning.

MØTER I NOVEMBER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.
129111319,30 Klba. 129112719,30 — + 3

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.
12911718,30 — + 4. 12912118,30 = 2.

Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.
12911619,30 = N. 129112019,30 0 + 2.

Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.
129111119 = + 1, 20 0 Off. 129112519,30
0 + 1.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.
129111019 0. 129112419 0.

NYE KANDIDATER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.
44 34 48 52 32 26 48 — f. 12/6-1894 — 32
24 38 32.
52 38 38 60 48 20 38 58 26 60 34 24 52 34 —
f. 22/8-1890 — 32 24 38 32.

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.
50 26 20 — 24 — 44 48 34 52 — 60 36 20 34
54 24 52 34 — f. 8/7-1896 — 32 24 38 32.

Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.
50 26 20 — 16 60 38 58 32 26 48 — 36 20
34 40 52 58 12 52 — f. 6/11-1902 — 46 60 36
36 52 26 50 52 34 24 22.
50 26 20 — 44 34 48 26 44 54 — 58 44 26 56
46 — f. 11/2-1891 — 22 26 32 34 54 46 42
52 36.

Rebekkaloge nr. 7 De hvite Liljer, Kristiansand.
50 26 20 — 24 32 38 18 52 44 48 — 42 6 26
24 22 60 52 — f. 6/7-1895 — 60 24 40 18 32
38 54 24 — 20 34 34 50 42 32 26 54.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.
50 26 20 44 34 48 52 58 36 26 48 — 36 60
26 44 52 48 20 38 24 26 20 54 — f. 10/9-1884.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.
Alfhild Røtter, Professor Dahls gate 16, Oslo.

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.
Fru Magnhild Zimmermann, Camilla Collets vei 10.
Fru Solveig Kopperud, Camilla Collets vei 2.
Frk. Gudrun Andresen, Camilla Collets vei 12 oppg. b.

Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Ålesund.
Fru Margrethe Strand Behrentz, Storgaten 18, Ålesund.
Fru Petrine Kystolfsen Langva, Aspøygaten 7, Ålesund.
Fru Louise Iversen, Øvregaten 16, Ålesund.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.
Frk. Ragna Alvilde Grytten, Gartnerveien 1, Stabekk.

ERINDRINGSLISTE

2. november fyller str. Marja Gjellestad, medl. av Reb-
loge De Syv Stjerner, 60 år.
21. november fyller str. Ulriche Thesen Nielsen, medl.
av Reb.loge De Syv Stjerner, 70 år.
21. desember fyller str. Åsta Bang Hølås, medl. av
Reb.loge De hvite Liljer, 80 år.

VETERAN:

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.
Str. Hulda Sørensen.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.
Fru Anna Grytten Madsen, Fr. Stangs gt. 46 c.

LES ANNONSENE

AAGOT BØHM
BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI
Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord
Storingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s
Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning
Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen
Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.